

Sbírka soudních rozhodnutí

Spojené věci C-55/11, C-57/11 a C-58/11
Vodafone España SA
v.

Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11),

Ayuntamiento de Tudela (C-57/11),
a
France Telecom España SA
v.

Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunal Supremo)

„Směrnice 2002/20/ES — Sítě a služby elektronických komunikací — Oprávnění — Článek 13 —
Poplatky za práva na užívání a za práva na instalování zařízení“

Shrnutí rozsudku

1. *Soudní řízení — Ústní část řízení — Znovuotevření — Podmínky*

(Jednací řád Soudního dvora, článek 61)

2. *Sbližování právních předpisů — Oblast telekomunikací — Sítě a služby elektronických komunikací — Oprávnění — Směrnice 2002/20 — Osobní působnost — Poplatky za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad ním nebo pod ním — Operátoři využívající tato zařízení pro poskytování mobilních telefonních služeb, aniž jsou vlastníky těchto zařízení — Vyloučení*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20, článek 13)

3. *Sbližování právních předpisů — Oblast telekomunikací — Sítě a služby elektronických komunikací — Oprávnění — Směrnice 2002/20 — Článek 13 — Uložení poplatku za některá práva — Přímý účinek*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20, článek 13)

1. Viz znění tohoto rozhodnutí.

(viz bod 23)

2. Článek 13 směrnice 2002/20 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací musí být vykládán v tom smyslu, že brání vybírání poplatku za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním od operátorů, kteří pro poskytování mobilních telefonních služeb tato zařízení využívají, aniž jsou jejich vlastníky.

Na jedné straně totiž z čl. 11 odst. 1 první odrážky směrnice 2002/21 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací vyplývá, že práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, se udělí podniku oprávněnému zajišťovat veřejné komunikační sítě, tj. podniku, který je oprávněn instalovat nezbytná zařízení na povrchu, v podzemí nebo v prostorách nacházejících se nad tímto územím.

Na druhé straně výrazy „zařízení“ a „instalování“ odkazují na fyzickou infrastrukturu, která umožňuje zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a na fyzické umístění na dotčeném veřejném nebo soukromém majetku.

Z toho vyplývá, že jediným subjektem povinným zaplatit poplatek za práva na instalování zařízení, který je uveden v článku 13 směrnice 2002/20, je držitel uvedených práv, který rovněž vlastní zařízení instalovaná na dotčeném veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním.

(viz body 31–33, 35, výrok 1)

3. Článek 13 směrnice 2002/20 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací má přímý účinek, takže přiznává jednotlivcům právo se na něj přímo odvolat před vnitrostátním soudem za účelem napadení provedení rozhodnutí veřejného orgánu, které není slučitelné s tímto článkem.

Toto ustanovení totiž stanoví bezpodmínečně a přesně, že členské státy mohou uložit poplatek za práva ve třech zvláštních případech, a to za práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel nebo za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním.

(viz body 38–39, výrok 2)